

weekend

GENIET VAN HET GOUD WEST-VLAAMSE LEVEN

MURIELLE SCHERRE

**STELT HAAR EXPO
'DRESSUNDRESS' VOOR
IN HET MODEMUSEUM**

MURIELLE SCHERRE, ALIAS LA FILLE D'O, OVER ONTHULLEN EN VERHULLEN

"VROEGER WAS IK DE HOFNAR, NU BEN IK DE PIONIER"

Nog tot 20 november loopt in het Modemuseum Hasselt de expo *DressUndress* over de fascinatie voor naakt in de mode. Gastcurator is Murielle Scherre, de sterke vrouw achter het duurzame en inclusieve lingerielabel La Fille d'O.

TEKST **LUT CLINCKE** FOTO'S **DANIIL LAVROVSKI**

De shoot met Murielle had in Oostende plaats. Niet toevallig: al tien jaar woont ze als 'aangespoelde' één week op twee op Oosteroever in Oostende, de plek die haar hart gestolen heeft en waar ook haar dochter tien jaar geleden geboren is. "Ik had nooit gedacht dat ik ooit naar Oostende zou verhuizen. Als binnenlander ga je alleen maar naar zee als het echt snikheet is. Maar ik heb de zee leren appreciëren, alle dagen van het jaar. Ik vind het heel fijn om een horizon te zien, ik heb dat nodig, het leert mij verankeren. Ik heb aanleg om mijn hoofd te veel te vullen. Als je de horizon ziet, heb je letterlijk een ander perspectief op de dingen. Ik mag nog met een ruzzak vol gepieker aan zee aankomen, wanneer ik de zee zie, verdwijnen mijn zorgen in het niets." Dat Murielle gastcurator is van een tentoonstelling rond het prikkelende spanningsveld tussen verhullen en onthullen van het lichaam, is geen verrassing. Al haar hele carrière heeft ze een lans gebroken om het lichaam ongefilterd te tonen zoals het is. Slank of Rubensiaans, gewaxt of niet, cis- of transgender, witte of gekleurde mensen... ze krijgen allemaal een podium in haar campagnes.

"De samenwerking met het Modemuseum Hasselt is spontaan ontstaan. Ik ken Karolien De Clippel, directeur van het museum, al jaren. Ik ben in de praktijk al lang bezig met dit thema terwijl Karolien de academische, historische achtergrond over dit onderwerp heeft. In die zin vullen we elkaar perfect aan. Het moeilijkste van de tentoonstelling was keuzes maken. Het is immers een heel ruim thema waarmee je vlot 20 expo's kan vullen. We wilden niet de zoveelste tentoonstelling rond lingerie of mode brengen, maar veeleer vragen oproepen en mensen anders leren kijken.

WIE IS MURIELLE VICTORINE SCHERRE?

- ▶ Murielle Victorine Scherre (45) werd geboren in Gent. Ze is mama van een dochter, Rocci Lia.
- ▶ Ze loopt middelbare school aan Sint-Bavo, later aan het atheneum Wispelberg en van 1995-1999 studeert ze modeontwerp aan KASK Gent.
- ▶ In 2003 richt ze haar lingerie label La Fille d'O op.
- ▶ In 2005 versijnt haar boek *Lingerie en Lollipops*, in 2009 brengt ze een vrouwvriendelijke pornofilm uit.
- ▶ In 2021 lanceert ze een non-binaire lingeriecollectie in samenwerking met Sébastien Meunier.
- ▶ Ze is gastcurator van *DressUndress* in het Modemuseum Hasselt. De tentoonstelling loopt nog tot 20 november.

www.lafilleo.com
www.modemuseumhasselt.be

De wandeling die je maakt door het museum is letterlijk en figuurlijk een gedachtegang. Wanneer je door de verschillende thema's loopt, start je wandeling met het lichaam op zich, zonder al te veel in te grijpen. Je ziet bustes van heel diverse mensen van wie scifikunstenaar Esmay Wagemans afgietsels gemaakt heeft. Echte lichamen, in alle proporties. Door al die verschillende mensen te tonen, kijken mensen ook op een andere manier naar zichzelf. Daarna volgen mensen in kleren. Binnen het thema van het bedekte lichaam heb je die dualiteit tussen het lichaam bedekken zodat de vormen gemaskeerd worden en het lichaam bedekken om net dat uitdagende aspect te verkrijgen. Het laatste luik is de transformatie waarbij we kijken hoe er door de geschiedenis heen ingegrepen is in de vorm van het lichaam. Ik heb samen met mijn verloofde Jan Verstraeten een video-installatie gemaakt waarbij we kijken naar verschillende lichamen, op een ongefilterde manier. We observeren hen dicht op de huid, we zien hun rimpels en huidplooiën, hun make-up. En we laten ze dansen, de manier waarop je beweegt, maakt deel uit van je identiteit."

"Voor de tentoonstelling hebben we ook tien van onze lingerie modellen geïnterviewd. Door de verhalen van die mensen te vertellen, kan je verroeste denkpatronen rond genderidentiteit veranderen. Als je iemands verhaal kent, helpt dit om verbindend te werken, het voedt je empathie."

Vanwaar is die interesse voor genderidentiteit gegroeid?

"De popidolen met wie ik opgegroeid ben, waren vrouwen zoals Neneh Cherry, Salt-N-Pepa, Grace Jones en Annie Lennox. Niet meteen stereotype vrouwen. Of mannen zoals Boy George, David Bowie, Freddie Mercury en Nick Kamen. Als tiener vond ik die mannen fantastisch en droomde ik ervan om met hen te trouwen. Ik had niet eens door dat ze bi of gay waren, ik wist zelfs niet wat dat betekende. Ik vond het gewoon vanzelfsprekend zoals ze waren. Ik vind het opvallend dat er nu zoveel drama verkocht wordt rond de genderkwesties."

“Het non-binaire is op zich niets nieuws, het is er altijd al geweest maar het werd niet benoemd. Het hangt er allemaal van af wat je wil zien of niet wil zien. Het lijkt of we ons collectief geheugen gewist hebben. Alle hokjes die we bestempelen als normaal, zijn hokjes die we zelf uit gemakzucht gecreëerd hebben. De vrouw moet er zus uitzien, de man zo en alles wat niet in die twee hokjes past, krijgt dan de stempel 'abnormaal'. Als je mij vraagt wat vrouwelijkheid is, vind ik het heel moeilijk om daarop te antwoorden. Met de huidige woordenschat waarover we beschikken, levert dat povere antwoorden op. De tijd waarin we nu leven, brengt meer veranderingen dan ooit met zich. Zaken waarvan je nooit dacht dat ze zouden veranderen, zijn nu toch in beweging. Voor velen komt dit bedreigend over, vandaar de felle en extreme uithalen op sociale media.”

Wat was voor jou de trigger om mode te studeren?

“Ik ben opgegroeid met MTV, ik luisterde nooit naar de radio, ik zette altijd MTV op. Wanneer ik die clips bekeek en de looks van de popsterren, leek het precies of zij in een andere wereld leefden. Ik vond dat heel fascinerend. Ik zat op een nonnenschool en had constant het gevoel dat ik van het ene leven in het andere stapte. De mode moedigt aan om met looks te spelen, maar als tiener was het niet evident om te experimenteren, het is een weg die je zelf moet zoeken. Ik merkte dat veel van mijn leeftijdsgenoten daar ook mee worstelden. Het intrigeerde mij dat kledingvoorschriften meer contextgebonden waren voor vrouwen dan voor mannen. Toen we uitgingen, overtroffen we elkaar om de zotste outfits samen te stellen, maar op school golden andere regels. Zo werd ik ooit naar huis gestuurd omdat mijn rok te kort was en maakte ik dan maar van een tafellaken een lange rok. Ik was een vroegrijp kind, ook al omdat ik enig kind ben en mijn vader, die 41 jaar ouder is, altijd op een volwassen manier met mij sprak. Ik las veel, observeerde ook veel. Mijn interesse voor mode is helemaal aangewakkerd door mijn tante, Pia Versele. Ze had een fantastische boetiek in Antwerpen, Closing Date. Zelf liep ze heel creatief gekleed. Toen ik amper 16 jaar was, ging ik al samen uit met haar in clubs zoals de Mirano en de Fuse. Die clubscene en de manier waarop er met mode geëxperimenteerd werd, hebben een grote impact gehad op mij, als persoon en later als ontwerper. In het begin dat ik aan de modeacademie zat, tekende ik alleen clubwear die toen sterk beïnvloed was door bondage, maar ook door korsetterie, tot grote ergernis van

“Wanneer ik de zee zie, verdwijnen al mijn zorgen in het niets”

mijn docenten die in mijn creaties 'sekspakken' zagen. Ik tekende inderdaad vaak aansluitende kleren, wat eigenlijk al in de richting zat van mijn latere collectie. Kleren die dicht bij het lichaam zitten, vragen veel technische kennis, zowel op het vlak van de stoffen als op het vlak van de snit. Je moet je aanpassen aan het unieke van het menselijk lichaam. Ik ben een probleemoplosser en een meganerd, het technische aspect achter de lingerie spreekt mij enorm aan. Het had ook sportkledij kunnen worden, maar lingerie vond ik nog een stap verder gaan, niettegenstaande er ook invloeden uit de sport in mijn collectie verwerkt zijn."

La Fille d'O is duurzaam en inclusief, een bewuste keuze?

"Ik heb er altijd al voor gekozen om duurzaam en inclusief te produceren, dit is wie ik ben, hoe ik leef. Ik zou het niet anders kunnen en willen. Ik draag zorg voor mezelf en voor mijn omgeving."

"Ik ben ondernemer geworden omdat ik een maker ben, niet andersom. Net omdat mijn collectie zo representatief is voor mijn persoon, is ze ook heel uitgesproken. Het resultaat is dat mensen heel snel een mening hebben over mijn werk. Ofwel vinden ze het maar niets, ofwel begrijpen ze het en willen ze nooit meer iets anders dragen. Het is een ongelooflijke luxe om te kunnen groeien binnen een doelgroep van mensen die mij kennen en die mijn gevoel voor humor en mijn inside-jokes snappen. Eenmaal je je product loslaat op de wereld, verdwijnt die context. Dat hebben we ervaren toen we jaren geleden voor het eerst deelnamen aan de internationale lingeriebeurs in Parijs. We kwamen vanuit onze veilige bubbel waar het normaal was dat we geen modellen fotoshoppen en waar we met alle soorten lichamen werkten. Ineens kom je in een commerciële omgeving terecht waar alle modellen wit én slank én gefotoshopt zijn. De mensen bekeken ons alsof we van een andere planeet kwamen. Drie jaar later zagen we op de trendseminars van dezelfde beurs alles wat wij al jaren deden. Omdat ik alles op mijn manier deed en tegen de stroom op roeide, ben ik vaak opgevoerd als de hofnar, nu word ik beschouwd als een pionier. Twintig jaar geleden verklaarde iedereen mij heel naïef dat ik in België wou produceren met Belgische stoffen, wat ik nog altijd doe. Het was niet eenvoudig om als duurzaam bedrijf te werken in een niet-duurzame omgeving, soms was het een strijd om zakelijk te overleven. Ik heb bewezen dat het kan en ik heb ondertussen toch maar mooi 20 jaar voorsprong opgebouwd. Tijdens de eerste lockdown bleven veel rekken leeg omdat producten uit verre landen moesten

komen. Ik hoef mij maar in een straal van 50 kilometer te bewegen om mijn stoffenfabrikant, mijn atelier en mijn zaak te bereiken. Dan beseft je hoe waardevol het is om lokaal te produceren. Net omdat ik een klein, onafhankelijk bedrijf ben, kan ik mijn eigen keuzes maken. Ik ben de ontwerper, de eigenaar en tegelijk commercieel en creatief directeur. Niemand zegt mij wat ik moet doen, niemand fluit mij terug op beeldtaal of over het soort stukken dat we maken en hoe we erover communiceren. Dat is allemaal ongefilterd. Ik doe al 20 jaar mijn goesting en ik amuseer me, samen met mijn team. Het is fijn dat een wild idee een job kan worden en dat je veel mensen letterlijk en figuurlijk kan ondersteunen en helpen. Ik vind het interessant om te luisteren naar wat mijn klanten willen. Op die manier blijft mijn merk relevant. Zo zijn mijn prothesebeha en mijn borstvoedingsbeha jaren geleden ontstaan en recenter ook de non-binaire collectie. We kregen transpersonen over de vloer die zochten naar aangepaste producten. Ze bereedden zich, maar ik vond dat dat beter kon. Veel mensen waren geraakt door die collectie. We tonen in onze communicatie alle soorten mensen die binnen en buiten de standaardnormen vallen, echte mensen die onze creaties in het echte leven dragen."

De reacties op jouw ongefilterde beelden zijn soms heftig, hoe ga je daarmee om?

"Soms wordt mij verweten dat ik modellen cast die niet binnen het perfecte plaatje passen bij wijze van marketingstrategie. Ik kan je verzekeren dat het niet lucratief is om mensen te tonen die buiten de schoonheidsnormen vallen. Mocht dit wel het geval zijn, dan zouden alle grote merken dit soort casting massaal naar voren schuiven. Af en toe zie je modellen die buiten de standaardnormen vallen, maar het blijft anekdotisch. Wij willen en kunnen dit doen omdat we onafhankelijk zijn en omdat we op een integere manier willen werken. Het is zuur dat mensen daarachter een berekende strategie zoeken."

"Er moet nog zoveel veranderen in de mode. Anderzijds vind ik het heel hoopgevend dat alsmaar meer kleinschalige, onafhankelijke ontwerpers een tegenwicht vormen en zo stilaan de dictatuur van de multinationals ondermijnen. Als kleinschalig merk kan je meer impact hebben dan vroeger, ook al door de kracht van de sociale media. We zijn veel zichtbaarder geworden en we kunnen vaak met kleine initiatieven de zaken doen bewegen. Dat belooft voor de toekomst." ■

TIPS VAN MURIELLE

- ▶ *"We Can Do Better Than This: 35 Voices on the Future of LGBTQ+ Rights"* van Amelia Abraham is een verzameling korte essays waarin op zoek gegaan wordt naar hoe we een betere wereld kunnen creëren voor de LGBTQ+-gemeenschap.
- ▶ *"A New Earth: Create a Better Life"* van Eckhart Tolle biedt een spiritueel kader om je leven beter te maken.
- ▶ *"Thomas d'Ansembourg reikt in zijn bestseller Being Genuine: Stop Being Nice, Start Being Real tips aan voor een authentiek leven."*

De expo 'DressUndress' kan je nog tot 20 november bezoeken in het Modemuseum Hasselt. Meer info op www.modemuseumhasselt.be.